

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Semend[a]e & Phœnicis refutatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

actis testatum est, falsum esse, Plinij ætate, nemo dubitauit. Herodotus de eodem loquens, ita scribit: Eum aiunt (quod nō sit verisimile hoc excogitare) ex Arabia proficiscentem in templo solis gestare patrem myrrha obnolatum, & in eo templo habere. Enīt dissentiunt narratores, neque verisimile auteman, quod ipsi memorauerunt. Älianuſ certè de longa Phœnici ætate loquitur ita. Horum quingentorum annorum tempus inpletum ſciant Ägyptiorum valde pauci, & hi Sacerdotes; & quidem inter ſe conuenire non poſſunt de his, & contendunt, vel quid nunc, vel in posterum hæc diuina auis veniet; vel quid iam oportebat eam veniſſe. Tanta apud ipſos Ägyptios huius auis eis incertitudo. Quid quid & diuinam eam eſſe oportet? Nonne ſeria pientia eſt, ait idem, Phœnicem auem ſcire ubi Ägyptus eſt? in Heliopolis, quo ipſi definitum eſt venire? & ubi aliquando pater editus fit? & in quibus loculis? Et eſto viam nōrit, quarto uimen, ſi Heliopolim Phœnici venire necessum eſt, & in templo Solis ex ſe ipſo renasci, quid iam, hoc noſtro tempore, volet, ut funus, & ex funere pullus fiat, cum neque templum, vrbs ſolis amplius extat? Certè merito dictum eſt, Hesiodum fabulosè multa de hominum auo, reliqua fabulosius in Phœnicis Nymphis retuliffe. Nam & ortus animalis perfectissimi, & nō deſcribitur, elegantissimi, non ex ouo, ſed ex cinere, exreme, ſine ſemine; & ſingularitas ſine compare; & ætas, ſue ſolares, ſiue lunares tot annos credatur viuere; & veniendo modus, & ſe ipsum interimendi per flammam ratio ac locus naturæ repugnat.

IV.
Nicol. de
Comitib.
A. Fabrica
del mundo.

Plin. I. 7. c. 48

Qua de cauſa fabulis etiam ascribendum eſt, quod Nicolaus de Comitibus tradit, in ylteriore India, auem eſſe, cui Semenda nomen, trifido roſtro, ſentientem mortis ſuę horā, ea enim propinqua, deferre ligna in nidum ſuum, canilla-req; ſuauiter, atque alarum percuſione incendere ligna, ipsaque illo igne conſumi, indeq; vermiculum gigni, qui poſtea in auem crescat. Ab Phœnico hæc ſumta, quis non videt? auem calore ignis non cruciari, quis credit? cruciani autem, & nullis catenis alligatam, non profugere, quis fiti persuadeat? Nempe iam & in bestijs Laurentios & Apollo-

Ælian. de
hiſt. animaliſ.
lib. 5. c. 57.

nias habebimus? Pulchrè B. Maximus monachus & Martyr fabulosam hanc auem his argumentis refutauit: *Quod si avis est Phoenix, etiam animal sit omnino necesse est; quod si animal esse concedi, primùm non omnino potest illud esse singulare, quantum saltem animal est; nullum enim soluz animal.* Deinde si animal est, utiq. corpus animatum simul, & sensu praditum. Iam si corpus est animatum, & sensu praditum, certi etiam generationis, & corruptioni obnoxium erit. Ipsos, sibet, sapientes consule, rerum, qua existunt, inspectores, fierine posse, ut generationi quod obnoxium est, atque corruptioni corpus animatum item, ac sensu praditum, singularis esse natura (ad existentiam quod attinet) posse? cum aliorum in his ex alijs successio evidenter sit existendi indicium, certissimumq. terminus, quemadmodum id scriptura sacra ipsa testatur, iuste illi Noëmo huius rei certitudinem exhibens, ubi Genesios septimo ait: *Ingredere tu & omnis &c. itemq. ex omnibus volatilibus &c. in quibus si Phoenix, quod alatum ille est animal, numerandus est, sanè singularis quoad existentiam natura non est, ut Deus ipse pronunciauit.*

Ob has, vel similes caussas existimo, neque ab Aristotele, in illis, quos de animalium generatione ac historia conscripsit libris, neque à Diodoro Siculo eruditissimo, neque à diligentissimo Strabone, qui de Ægypto, de India, deq; eorum regionum animalibus multa memorijs hominum reliquerunt, facta est vlla phœnicis mentio. Quare & ego censeo, vel Phœnicem in rerum natura nullum esse, vel si vllus est, non esse unicum, sed plures, non generari ex cinere & verme, sed ex ovo, non vivere tot sœculis, quantumuis sit longæus, neq; se ipsum in rogo comburere, sed vel casu, vel ætate fessum, emori, more avium ceterarum. Denique quod tam raro videatur, degere illum in locis inaccessis, atque inde tam raro apud alias nationes conspici. Ad ea quæ pro Phœnico allata sunt, facile potest responderi. Nam alia est ratio bombycis, quæ est imperfectum animal, atque capropter facile potest fieri ex verme alatus. Cetera nituntur auctoritate Poëtarum, & profanorum scriptorium, & SS. Patrum comparatione, qui Ethnicis Phœnicem tamquam imaginem resurrectionis saepius

V.

N n n z propo-